

Legislația Republicii Moldova nu protejează persoanele intern strămutate

În fiecare an, pe 20 iunie, este marcată Ziua Mondială a Refugiatului. Această zi este dedicată recunoașterii puterii și curajului persoanelor care au fost forțate să-și părăsească casele pentru a scăpa de războaie, conflicte sau persecuție.

Ziua Mondială a Refugiatului este o oportunitate de a manifesta empatie și înțelegere pentru situația dificilă a refugiaților și persoanelor intern strămutate, atrăgând atenția publicului la milioanele de oameni care trăiesc în astfel de condiții în întreaga lume. Această zi este relevantă și pentru Republica Moldova, dată fiind istoria și realitățile care au afectat țara noastră pe parcursul ultimelor trei decenii.

Republica Moldova a făcut progrese semnificative în domeniul azilului, mai ales după aderarea la Convenția privind statutul

refugiaților din 1951 și adoptarea unei legislații conforme standardelor internaționale. Cu toate acestea, protecția persoanelor intern strămutate rămâne o problemă nerezolvată, iar cifrele oficiale cu privire la aceste persoane lipsesc.

Cea mai mare criză umanitară cu care se confruntă Republica Moldova a început în 1992, în urma războiului de pe Nistru. Conform unor estimări, circa 130.000 de persoane s-au strămutat din raioanele de est ale țării.

Mediul academic și societatea civilă au scos în evidență lipsa garanțiilor de protecție pentru persoanele intern strămutate, evidențiind necesitatea urgentă a adoptării unei legi dedicate acestora. Legea nr. 270 din 18.12.2008^[1] privind azilul în Republica Moldova definește doar conceptul de persoane strămutate și se referă la refugiați din alte țări, fără a aborda specific problemele persoanelor strămutate intern.

Necesitatea adoptării unui cadru normativ cu privire la persoanele intern strămutate este cu atât mai acută, cu cât în stânga Nistrului există un regim *de facto*, care încalcă flagrant drepturile omului. Administrație secesionistă are unul din cele mai rele caziere în domeniul drepturilor omului din Europa, iar persecuțiile din partea structurilor de forță din stânga Nistrului obligă persoanele să părăsească domiciliul lor.

Reieșind din Principiile Directoare ale ONU privind strămutarea internă, recomandăm autorităților naționale să adopte cadrul legal care să reglementeze statutul și să ofere protecție persoanelor intern strămutate în Republica Moldova. Acest cadru normativ trebuie să includă mecanisme clare de protecție și sprijin pentru cei afectați, asigurându-le drepturile și libertățile constituționale.

^[1]

https://cancelaria.gov.md/sites/default/files/tc_legea_privind

[_azilul.pdf](#), ultima accesare la 19.06.2024